

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 5. Mai 1942.

66. Stück.

Preis: K 280.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 5. května 1942.

Částka 66.

Inhalt: **154.** Verordnung über Maßnahmen zur Lenkung der Arbeitskräfte.

Obsah: **154.** Nařízení, jímž se činí některá opatření o řízení práce.

154.

Regierungsverordnung vom 4. Mai 1942

über Maßnahmen zur Lenkung der Arbeitskräfte.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (V. Bl. RProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (V. Bl. RProt. S. 42):

I. Abschnitt.

Dienstverpflichtung.

§ 1.

Zur Durchführung unaufschiebbarer Arbeiten von besonderer staats- oder wirtschaftspolitischer Bedeutung können arbeitsfähige Bewohner des Protektorates dienstverpflichtet werden. Als Arbeiten in diesem Sinne gelten Arbeitsvorhaben, die der Landesverteidigung, der Sicherung der Ernährung, der Verbrauchsgütererzeugung, der wirtschaftlichen Erschließung des Landes, der Verbesserung der Verkehrsverhältnisse sowie der Bekämpfung öffentlicher Notstände und Naturkatastrophen dienen. Zu diesem Zweck kann auch öffentlichen und privaten Betrieben und Verwaltungen die Abgabe von Arbeitskräften auferlegt werden. Aus landwirtschaftlichen Betrieben sollen Arbeitskräfte für andere Arbeiten nicht dienstverpflichtet werden.

Vládní nařízení

ze dne 4. května 1942,

jímž se činí některá opatření o řízení práce.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

Část I.

Příkazování.

§ 1.

K provedení neodkladných prací mimořádné státně politické nebo hospodářské důležitosti mohou býti příkázáni práce schopní obyvatelé Protektorátu. Pracemi v tomto smyslu jsou práce, jež slouží obraně země, zajištění výživy, výrobě spotřebních statků, hospodářskému využití země, zdokonalení dopravních poměrů, jakož i zdoání stavu nouze a přírodních katastrof. Za tím účelem může býti také veřejným a soukromým podnikům a správám nařízeno, aby uvolnily některé pracovní síly. Pracovní síly ze zemědělských závodů nebudtež příkazovány k jiným pracím.

§ 2.

(1) Die Dienstverpflichtung wird auf begrenzte Zeit ausgesprochen; sie kann verlängert werden.

(2) Arbeitskräfte, die dienstverpflichtet werden sollen, müssen für die vorgesehenen Arbeiten tauglich sein. Im Zweifel wird die Tauglichkeit durch eine amtliche Untersuchung des Arztes des öffentlichen Gesundheitswesens festgestellt. Die Dienstverpflichtung soll nicht vorgenommen werden:

a) bei Müttern von Kindern unter 15 Jahren, die mit ihnen in häuslicher Gemeinschaft leben, soweit die Dienstleistungen mit den Pflichten der Mütter gegenüber ihren Kindern nicht vereinbar sind,

b) bei Schwangeren vom sechsten Monat der Schwangerschaft an bis zwei Monate nach der Niederkunft.

(3) Die Dienstverpflichtung von männlichen Arbeitskräften kann sich auf die Leistung von Diensten aller Art erstrecken. Die Arbeitskraft der Dienstpflichtigen ist möglichst ihren Kenntnissen und Fähigkeiten entsprechend einzusetzen.

(4) Weibliche Arbeitskräfte sollen nur zu solchen Arbeiten dienstverpflichtet werden, die üblicherweise Frauen verrichten.

§ 3.

(1) Zur Erledigung dringender landwirtschaftlicher Arbeiten, insbesondere auch während der Frühjahrsbestellung und Ernte können die Arbeitsämter Personen, denen landwirtschaftliche Arbeiten zugemutet werden können, dienstverpflichten (§ 1).

(2) Zur Sicherstellung der landwirtschaftlichen Erzeugung kann für dringende kurzfristige Arbeiten der Gemeindevorsteher dem zuständigen Arbeitsamt die zu verpflichtenden Personen namentlich vorschlagen, im Auftrage des Arbeitsamtes die Verteilung der Arbeitskräfte durchführen und den jeweiligen Arbeitsplatz in seiner Gemeinde oder in dem durch das Arbeitsamt festgesetzten Bereiche und die Arbeitsdauer bestimmen.

(3) Das Arbeitsamt kann auf Vorschlag des Gemeindevorstehers in landwirtschaftlichen Betrieben beschäftigte landwirtschaftliche Arbeitskräfte für andere landwirtschaftliche Betriebe dienstverpflichten, wenn die Beseitigung besonderer Notstände auf andere Weise nicht erreichbar ist.

§ 2.

(1) Příkázání se stane na omezenou dobu; tato doba může být prodloužena.

(2) Pracovní síly, jež mají být přikázány, musí být způsobilé k výkonu prací, pro něž jsou určeny. V pochybnosti zjistí se způsobilost úřední prohlídkou, lékařem veřejné služby zdravotní. Příkázati nelze:

a) matky dětí pod 15 let, které s nimi žijí ve společné domácnosti, pokud výkon prací není v souhlase s povinnostmi matky vůči dětem,

b) těhotné ženy od šestého měsíce těhotenství až do dvou měsíců po slehnutí.

(3) Příkázání mužských pracovních sil může se týkati prací všeho druhu. Pracovní síla má být podle možnosti zařaděna způsobem odpovídajícím jejím znalostem a schopnostem.

(4) Ženské pracovní síly lze přikázati jen k takovým pracím, které zpravidla vykonávají ženy.

§ 3.

(1) Za účelem výkonu naléhavých zemědělských prací, zejména také v době jarního setí a v době žní, mohou úřady práce přikázati osoby, o nichž lze předpokládati, že mohou vykonávati zemědělské práce (§ 1).

(2) K zajištění zemědělské výroby může starosta obce pro naléhavé krátkodobé práce navrhnouti příslušnému úřadu práce jmenovitě osoby, které mají být přikázány, podle zmocnění úřadem práce uděleného rozdělení pracovní síly a určení dočasné pracoviště ve své obci nebo v obvodu úřadem práce stanoveném, jakož i trvání práce.

(3) Úřad práce může na návrh starosty obce přikázati zemědělské pracovní síly zaměstnané v zemědělských závodech jiným zemědělským závodům, nelze-li jinak odstraniti mimořádný stav nouze.

(4) Sofern in den Absätzen 2 und 3 nichts Abweichendes bestimmt wird, sind die Bestimmungen des I. Abschnittes, §§ 2, 4, § 5, Abs. 2, §§ 6 bis 10, § 11, Abs. 1 und 3, §§ 12 und 13 sinngemäß anzuwenden. Im Falle der Absätze 2 und 3 kann der Dienstpflichtbescheid gemäß § 6 durch den Gemeindevorsteher auch mündlich erteilt werden.

§ 4.

Die persönlichen und wirtschaftlichen Verhältnisse der zu verpflichtenden Arbeitskräfte sind nach Möglichkeit zu berücksichtigen. Zunächst sind arbeits- und berufslose sowie nicht voll beschäftigte Personen zu verpflichten. Verheiratete sollen erst dienstverpflichtet werden, wenn geeignete Ledige nicht mehr in ausreichendem Umfange zur Verfügung stehen. Bevor Arbeitnehmer aus Betrieben dienstverpflichtet werden, soll der Arbeitgeber angehört werden. Aus Betrieben sind Dienstverpflichtungen nur vorzunehmen, wenn es das besondere staats- oder wirtschaftspolitische Interesse des in Betracht kommenden Arbeitsvorhabens erfordert. Das Gemeininteresse am Abgabebetrieb und seinen Arbeitskräften ist hierbei zu berücksichtigen.

§ 5.

(1) Den Antrag auf Dienstverpflichtung von Arbeitskräften hat der Arbeitgeber bei dem Arbeitsamt zu stellen, in dessen Bezirk die im § 1 bezeichneten Arbeiten durchzuführen sind. Er hat dabei nachzuweisen, daß er alle ihm zugänglichen technischen und organisatorischen Mittel zur Einsparung von Arbeitskräften ausgenutzt hat. Ferner hat er nähere Angaben über die Art und Dauer der durchzuführenden Arbeiten, ihre Dringlichkeit, die Zahl und Art der sofort benötigten Arbeitskräfte, die unumgänglich notwendige Zeitdauer ihres Einsatzes und das Arbeitsentgelt zu machen.

(2) Bei Dienstverpflichtungen für die Landwirtschaft hat der Arbeitgeber im Antrage nachzuweisen, daß er seine einsatzfähigen mit ihm im Haushalt lebenden Familienangehörigen zur Landarbeit herangezogen hat. Der zuständige Gemeindevorsteher hat die Angaben im Antrage auf ihre Richtigkeit zu überprüfen und zu beglaubigen.

(3) Das Arbeitsamt kann die Angaben durch örtliche Betriebsbesichtigung nachprüfen.

(4) Pokud v odstavcích 2 a 3 není stanoveno nic jiného, jest použití přiměřeně ustanovení I. části §§ 2, 4, § 5, odst. 2, §§ 6 až 10, § 11, odst. 1 a 3, §§ 12 a 13. V případě uvedeném v odstavcích 2 a 3 může býti příkazovací výměr podle § 6 také sdělen ústně starostou obce.

§ 4.

Podle možnosti jest přihlížeti k osobním a hospodářským poměrům osob, které mají býti přikázány. Především jest přikázati nezaměstnané a ty, kteří nemají povolání a neplně zaměstnané osoby. Osoby ženaté a vdané mají býti přikázány teprve, není-li dostatek vhodných svobodných osob. Před přikázáním osob zaměstnaných má býti slyšen zaměstnavatel. Osoby zaměstnané možno přikázati jen, vyžaduje-li to zvláštní státní politický nebo hospodářský zájem na provedení zamýšlených prací. Při tom jest přihlížeti k obecnému zájmu na závodu a na jeho zaměstnancích.

§ 5.

(1) Žádost o přikázání pracovních sil má podati zaměstnavatel u úřadu práce, v jehož obvodu jest prováděti práce označené v § 1. Při tom má prokázati, že využil všech jemu dostupných technických a organizačních prostředků k šetření pracovními silami. Dále má učiniti bližší údaje o druhu a délce prací, jež mají býti provedeny, o jejich naléhavosti, o počtu a druhu pracovních sil, jichž jest ihned zapotřebí, o době nezbytně nutného zařazení do práce a o mzdě.

(2) Při přikazování do zemědělství má zaměstnavatel v žádosti prokázati, že přidržel k polní práci své rodinné příslušníky k práci způsobilé, kteří s ním žijí ve společné domácnosti. Příslušný starosta obce má přezkoumati a potvrditi správnost údajů uvedených v žádosti.

(3) Úřad práce může přezkoumati údaje vyšetřením v závodě.

§ 6.

(1) Für die Dienstverpflichtung ist das Arbeitsamt zuständig, in dessen Bezirk die zu verpflichtende Person ihren Wohn- oder Aufenthaltsort hat. Bei der Dienstverpflichtung von Personen, die außerhalb ihres Wohn- oder Aufenthaltsortes arbeiten, ist das Arbeitsamt zuständig, in dessen Bezirk die Arbeitsstelle liegt. Das Arbeitsamt des Wohn- oder Aufenthaltsortes ist zu benachrichtigen.

(2) Der Dienstpflichtbescheid ist immer auf einen bestimmten Betrieb oder eine bestimmte Baustelle auszustellen. Außer dem Namen des Betriebes hat der Bescheid den Tag und Ort des Arbeitseintrittes, die voraussichtliche Dauer der Dienstverpflichtung und die Arbeitsbedingungen zu enthalten. Als Zeitpunkt des Beginnes der Dienstleistung ist der Tag des Dienstantrittes und bei Dienstpflichtigen, deren Dienstort außerhalb ihres bisherigen Wohn- oder Aufenthaltsortes liegt, der Tag festzusetzen, an dem sie die Reise zum Dienstort antreten müssen.

(3) Die Dienstpflichtigen sind über Sinn und Zweck der Dienstverpflichtung und die Strafbestimmungen zu belehren. Der Dienstpflichtbescheid ist den Dienstpflichtigen zuzustellen; falls sie im Arbeitsverhältnis stehen, erhält auch der Arbeitgeber eine Abschrift des Bescheides. Liegt der Dienstort im Bezirk eines anderen Arbeitsamtes, so ist diesem ebenfalls eine Abschrift des Bescheides zu übersenden.

(4) Der Dienstpflichtige hat dem Arbeitsamt auf Verlangen alle notwendigen Nachweise vorzulegen sowie alle erforderlichen Auskünfte zu erteilen. Das Arbeitsamt kann das persönliche Erscheinen anordnen.

(5) Der Dienstpflichtige kann beim Leiter des Arbeitsamtes die Nachprüfung nach § 4 beantragen. Der Antrag auf Nachprüfung hat keine aufschiebende Wirkung. Das Arbeitsamt kann eine aufschiebende Wirkung in einzelnen besonders rücksichtswürdigen Fällen zuerkennen. Die Entscheidung des Leiters des Arbeitsamtes über den Antrag auf Nachprüfung ist endgültig.

§ 7.

(1) Die Kosten der erstmaligen Anreise des Dienstpflichtigen vom Wohn- oder Aufenthaltsort zum neuen Arbeitsort und das notwendige Zehrgeld trägt der Betrieb, für den die Dienste geleistet werden, falls der Dienstort vom Wohn- oder Aufenthaltsort mehr als

§ 6.

(1) K příkázání jest příslušným úřad práce, v jehož obvodu má osoba, která má být přikázána, bydliště nebo pobyt. Při prikazování osob, které pracují mimo bydliště nebo místo pobytu, jest příslušný úřad práce, v jehož obvodu jest pracoviště. Úřad práce bydliště nebo místa pobytu jest vyrozuměti.

(2) Příkazovací výměr jest vždy vydati pro určitý závod nebo určité staveniště. Výměr má obsahovati kromě jména závodu den a místo nastoupení práce, očekávanou dobu prikázání a pracovní podmínky. Jako počátek výkonu prikázaných prací jest stanoviti den nastoupení práce a u prikázaných, jejichž pracovní místo jest mimo jejich dosavadní bydliště nebo místo pobytu, jest stanoviti den, kdy musejí nastoupiti cestu do pracovního místa.

(3) Prikázané jest poučiti o smyslu prikázání a o trestních ustanoveních. Příkazovací výměr jest doručiti prikázaným, a jsou-li v pracovním poměru, obdrží také zaměstnavatel opis výměru. Je-li pracovní místo v obvodu jiného úřadu práce, jest tomuto úřadu rovněž zaslati opis výměru.

(4) Prikázaný má předložiti úřadu práce na požádání veškeré potřebné průkazy, jakož i podati potřebná vysvětlení. Úřad práce může naříditi, aby se prikázaný osobně dostavil.

(5) Prikázaný může požádati u přednosty úřadu práce o přezkoušení podle § 4. Návrh na přezkoušení nemá odkladného účinku. Úřad práce může přiznati odkladný účinek v jednotlivých, zvláštního zřetele hodných případech. Rozhodnutí přednosty úřadu práce o návrhu na přezkoušení jest konečné.

§ 7.

(1) Náklady prvé cesty prikázaného z bydliště nebo místa pobytu do nového pracovního místa a nezbytné stravné hradí závod, pro něž se konají práce, je-li pracovní místo vzdáleno od bydliště nebo místa pobytu více než 6 km. Zaplatil-li úřad práce jízdné nebo

6 km entfernt ist. Hat das Arbeitsamt Fahrkosten oder Zehrgelder bezahlt, so ist der Betrieb zur Rückerstattung verpflichtet.

(2) Bei einer Beschäftigung von weniger als sechs Wochen trägt das Arbeitsamt von Amts wegen die Kosten der erstmaligen Fahrt zum auswärtigen Arbeitsort. Dabei gelten die Vorschriften der Regierungsverordnung vom 29. Mai 1941, Slg. Nr. 237, über die arbeitseinsatzfördernde Arbeitslosenhilfe sinngemäß.

§ 8.

Der Dienstpflichtige muß seine Arbeit zu dem im Dienstpflichtbescheide angegebenen Zeitpunkt antreten und bei der Meldung den Bescheid dem neuen Arbeitgeber vorlegen. Er hat die zu verrichtenden Arbeiten ordentlich und gewissenhaft auszuführen und alles zu unterlassen, was die Durchführung erschweren oder gefährden könnte.

§ 9.

(1) Der bisherige Arbeitgeber hat den Dienstpflichtigen so rechtzeitig von der Arbeit freizustellen, daß er der Dienstverpflichtung fristgemäß Folge leisten kann.

(2) Der Dienstverpflichtete hat gegenüber seinem bisherigen Arbeitgeber Anspruch auf Gewährung eines anteiligen gezahlten Urlaubs, wenn er im laufenden Kalenderjahre im gleichen Unternehmen (bei dem gleichen Arbeitgeber) wenigstens zwei Monate ununterbrochen beschäftigt war und seinen Jahresurlaub noch nicht erhalten hat. Der anteilige bezahlte Urlaub ist auch dann zu gewähren, wenn die durch die geltenden Vorschriften vorgeschriebene Wartezeit nicht erfüllt wurde.

(3) Der anteilige Urlaub ist derart zu errechnen, daß für jeden angefangenen Kalendermonat ein Zwölftel des dem Arbeitnehmer nach den geltenden Rechtsvorschriften zustehenden Urlaubs zu gewähren ist; kann der Urlaub nicht gewährt werden, so ist er abzugelten.

(4) Das bisherige Arbeitsverhältnis erlischt durch die Dienstverpflichtung nicht; die Dienstpflichtigen gelten mit dem im Dienstpflichtbescheide angegebenen Tage des Beginns der Dienstleistung aus dem bisherigen Beschäftigungsverhältnis oder vom Tage des Reiseantritts als beurlaubt. Die aus dem bisherigen Arbeitsverhältnis erworbenen Ansprüche bleiben bestehen. Die Dienstleistungszeit gilt als Beschäftigungszeit in der bisherigen Arbeitsstelle. Nach Rückkehr erwächst

stravné, jest zaměstnavatel povinen je nahraditi.

(2) Při zaměstnání kratším šesti týdnů hradí úřady práce z úřední moci náklad první cesty ke vzdálenému pracovišti. Při tom platí obdobně předpisy vládního nařízení ze dne 29. května 1941, č. 237 Sb., o podpoře včleňování do práce.

§ 8.

Příkazaný musí nastoupiti práci v době uvedené v příkazovacím výměru a při hlášení předložiti novému zaměstnavateli příkazovací výměr. Má konati řádně a svědomitě příkazované práce a zdržeti se všeho, co by mohlo znesnadniti nebo ohroziti jejich provedení.

§ 9.

(1) Dosavadní zaměstnavatel má příkazaného včas zprostiti práce, aby mohl ve stanovené době splniti povinnost vyplývající z příkázání.

(2) Příkazaný má vůči svému dosavadnímu zaměstnavateli nárok na poskytnutí poměrné placené dovolené, byl-li v běžném kalendářním roce nepřetržitě zaměstnán v témže podniku (u téhož zaměstnavatele) alespoň 2 měsíce a nedostal-li dosud roční dovolenou. Poměrnou placenou dovolenou jest poskytnouti také tehdy, nebyla-li splněna čekací doba, předepsaná platnými předpisy.

(3) Poměrná dovolená se vypočte tak, že se poskytne za každý započatý kalendářní měsíc jedna dvanáctina dovolené příslušející zaměstnanci podle platných právních předpisů; nemůže-li býti dovolená poskytnuta, musí býti zaplacená.

(4) Dosavadní pracovní poměr příkázáním nezaniká; příkazané jest posuzováti ode dne počátku výkonu prací, udaného v příkazovacím výměru nebo ode dne nástupu cesty, jako by byli na dovolené ve svém dosavadním pracovním poměru. Jsou jim zachovány nároky nabyté v dosavadním pracovním poměru. Doba konání příkazaných prací se považuje za dobu zaměstnání v dosavadním pracovním místě. Po návratu vznikne však opět nárok příkazaného na dovolenou teprve po nepřetr-

jedoch dem Dienstpflichtigen der Urlaubsanspruch erstmalig wieder nach einer ununterbrochenen Beschäftigung von zwei Monaten im laufenden Kalenderjahr im Rückkehrbetrieb, wobei die Bestimmungen der Absätze 2 und 3 anzuwenden sind, sofern der rückkehrende Arbeitnehmer seinen vollen Jahresurlaub im laufenden Jahre nicht erhalten hat.

(5) Das bisherige Arbeitsverhältnis der dienstverpflichteten Personen darf vor Ablauf der im Dienstpflichtbescheid angegebenen Zeitdauer nur mit Zustimmung des Arbeitsamtes gelöst werden. Der Arbeitgeber darf während einer Schutzfrist von 3 Tagen vor Ausfertigung des Dienstpflichtbescheides bis zum Beginn der Dienstleistung und einer Frist von 7 Tagen nach Ablauf der Dienstverpflichtung nicht kündigen. Das Recht, das bisherige Arbeitsverhältnis fristlos zu lösen, bleibt unberührt; das Arbeitsamt ist jedoch entsprechend zu benachrichtigen.

(6) Tritt der Dienstpflichtige nach Beendigung der Dienstleistung seine frühere Beschäftigung nicht binnen 7 Tagen an, so gilt das frühere Arbeitsverhältnis als gelöst; es sei denn, daß der rechtzeitige Arbeitsantritt aus einem wichtigen Grunde ohne Verschulden des Dienstpflichtigen unmöglich war. In diesem Falle ist der Arbeitgeber rechtzeitig zu benachrichtigen.

(7) Auf das Verhältnis der selbständigen Handelsvertreter sind die Bestimmungen des § 9, Abs. 1, 4 bis 6, und des § 10 sinngemäß anzuwenden.

§ 10.

Für die Zeitdauer der Dienstverpflichtung hat der Dienstpflichtige aus seinem bisherigen Arbeitsverhältnis keinen Anspruch auf Arbeitsentgelt oder sonstige Neben- oder Naturalbezüge, außer auf Beibehaltung der Werkwohnung; auch dieser Anspruch entfällt, wenn es sich um eine ledige Arbeitskraft handelt oder die Familie des Dienstpflichtigen diese Wohnung verlassen hat.

§ 11.

(1) Das Dienstpflichtverhältnis an der neuen Arbeitsstelle ist ein privatrechtliches. Die Lohn- und Arbeitsbedingungen richten sich nach dem für die neue Arbeitsstelle zuständigen Tarif- oder ortsüblichen Lohn, der sich auf Arbeitnehmer in Betrieben gleicher oder ähnlicher Art bezieht. Der Anspruch des

tržitém dvouměsíčním zaměstnání v běžném kalendářním roce v závodě, do něhož se vrátil, při čemž jest použití ustanovení odstavců 2 a 3, pokud vracějící se zaměstnanec neobdržel plnou roční dovolenou v běžném roce.

(5) Dosavadní pracovní poměr příkázaných osob může býti rozvázán před uplynutím doby, udané v příkazovacím výměru, jen se souhlasem úřadu práce. Zaměstnavatel nesmí dáti výpověď během ochranné doby, která trvá 3 dny přede dnem vydání příkazovacího výměru až do počátku výkonu prací a 7 dní po uplynutí příkázání. Právo rozvázati dosavadní pracovní poměr bez výpovědi zůstává nedotčeno; jest však přiměřeným způsobem vyrozuměti úřad práce.

(6) Nenastoupí-li příkázaný po skončení výkonu prací do sedmi dnů do dřívějšího zaměstnání, má se za to, že jeho dřívější pracovní poměr byl rozvázán, leč by mu bylo včasné nastoupení práce znemožněno z důležitých důvodů bez zavinění příkazaného. V tomto případě jest zaměstnavatele včas vyrozuměti.

(7) O poměru samostatných obchodních zástupců platí přiměřeně ustanovení § 9, odst. 1, 4 až 6 a § 10.

§ 10.

Příkázaný nemá za dobu příkázání nároku na mzdu nebo jiné vedlejší nebo naturální požitky z dosavadního pracovního poměru kromě naturálního bytu; také tohoto nároku není, jde-li o svobodnou pracovní sílu nebo opustila-li rodina příkazaného tento byt.

§ 11.

(1) Poměr založený příkázáním na nové pracovní místo je soukromoprávní. Mzdové a pracovní podmínky řídí se podle platně upravených mezd nebo mezd obvyklých v místě, příslušných pro nové pracovní místo a vztahujících se na zaměstnance v závodech téhož nebo podobného druhu. Nárok příkazaného na

Dienstpflchtigen auf bezahlten Urlaub während des Dienstpflchtverhältnisses regelt sich nach den geltenden Vorschriften.

(2) Hängen jedoch die Ansprüche aus dem Dienstverhältnis von der Dauer der Betriebszugehörigkeit ab, so wird die Zeit der Betriebszugehörigkeit zum Abgabebetrieb auf die Dauer der Betriebszugehörigkeit in der neuen Arbeitsstelle angerechnet. Diese Bestimmung findet keine Anwendung auf die Anrechnung auf die Wartezeit für den Erwerb des Urlaubsanspruches.

(3) Als erster Beschäftigungstag des Dienstpflchtigen gilt regelmäßig der im Dienstpflchtbescheide angegebene Beginn der Dienstleistung. Die für den Weg zum erstmaligen Antritt der zugeteilten Arbeit notwendige Zeit wird auf das neue Beschäftigungsverhältnis angerechnet und vergütet.

(4) Der neue Arbeitgeber hat für ordentliche Unterbringung zu sorgen; er hat ferner für die Möglichkeit der Verköstigung der Dienstpflchtigen Vorsorge zu tragen, wenn die entsprechenden Einrichtungen am Arbeitsplatz oder in dessen Nähe fehlen. Der Wert der Naturalbezüge, einschließlich der Unterbringung und Verköstigung ist, sofern Rechtsvorschriften nichts Abweichendes bestimmen, vom Arbeitgeber in den Arbeitsverdienst nach den durch die zuständigen Landesbehörden für den Bereich der Sozialversicherung festgesetzten gültigen Sätzen anzurechnen.

§ 12.

(1) Das gemäß § 9, Abs. 4, fortbestehende Arbeitsverhältnis begründet für die Dauer der Dienstverpflichtung keine Versicherungs-pflicht zur öffentlichrechtlichen Sozialversicherung.

(2) Das Dienstpflchtverhältnis unterliegt den allgemeinen Rechtsvorschriften über die öffentlichrechtliche Sozialversicherung, soweit sich aus den folgenden Bestimmungen nichts anderes ergibt.

(3) Die Versicherung wird bei jenem Versicherungsträger durchgeführt, der nach den allgemeinen Rechtsvorschriften hierfür zuständig ist, jedoch mit folgenden Ausnahmen:

a) Dienstpflchtige, deren bisheriges Arbeitsverhältnis nach § 9, Abs. 4, nicht erlischt, können binnen 5 Tagen nach Antritt des Dienstpflchtverhältnisses dem Arbeitgeber mitteilen, daß für sie die Kranken- und Rentenversicherung bei ihren bisherigen Versi-

placenen dovolenou během poměru založeného příkázáním řídí se podle platných předpisů.

(2) Závisí-li však nároky z poměru založeného příkázáním na době příslušnosti k závodu, započítává se doba příslušnosti k závodu, který příkázaného uvolňuje, do doby příslušnosti k novému pracovnímu místu. Tohoto ustanovení nelze použít pro započítání do čekací doby rozhodné pro nabytí nároku na dovolenou.

(3) Za první den zaměstnání příkázaného platí zpravidla počátek výkonu prací, udaný v příkazovacím výměru. Čas nutný k cestě k prvému nastoupení příkázané práce započítává se do nového zaměstnaneckého poměru a platí se za něj.

(4) Nový zaměstnavatel má pečovat o řádné ubytování; má se dále postarat o možnost stravování příkázaných, jestliže příslušná zařízení na pracovišti nebo v jeho blízkosti chybějí. Hodnotu naturálních požitků, včetně ubytování a stravování, může zaměstnavatel započíst do mzdy podle platných sazeb, stanovených příslušným zemským úřadem pro obor sociálního pojištění, pokud právní předpisy nestanoví nic jiného.

§ 12.

(1) Pracovní poměr, podle § 9, odst. 4 dále trvající, nezakládá po dobu příkázání pojistnou povinnost veřejnoprávního sociálního pojištění.

(2) Pracovní poměr založený příkázáním podléhá všeobecným právním předpisům o veřejnoprávním sociálním pojištění, pokud se nepodává něco jiného z následujících ustanovení.

(3) Pojištění se provede u onoho nositele pojištění, který je k tomu příslušný podle všeobecných právních předpisů, avšak s těmito výjimkami:

a) Příkázání, jejichž dosavadní pracovní poměr podle § 9, odst. 4 nezaniká, mohou do 5 dnů po nastoupení pracovního poměru založeného příkázáním sdělit zaměstnavateli, že nemocenské a důchodové pojištění pro ně má být provedeno u jejich dosavadních nosi-

cherungsträgern durchzuführen ist; in diesem Falle wird die Versicherung in der Klasse (Pensionsgrundlage), in welcher der Dienstpflichtige im Zeitpunkt der Dienstverpflichtung eingereiht war, durchgeführt.

b) Dies gilt sinngemäß für die Weiterversicherung jener Dienstpflichtigen, die am Tage der Dienstverpflichtung freiwillig versichert oder arbeitslos waren und deren Versicherungsansprüche bei Beginn des Dienstpflichtverhältnisses nicht erloschen sind.

c) Für Dienstpflichtige, die in ihrem bisherigen Arbeitsverhältnis (§ 9) auf Grund der Zusicherung normaler (gleichwertiger) Versorgungsansprüche von der Versicherungsspflicht zur öffentlichrechtlichen Sozialversicherung ausgenommen waren, wird die Dauer der Dienstleistung auf die Ansprüche auf Ruhe- und Versorgungsgenüsse als Beschäftigungszeit bei der bisherigen Arbeitsstelle angerechnet. Diese Personen bleiben auch im Dienstpflichtverhältnis von der Versicherungsspflicht der Rentenversicherung ausgenommen.

(4) Wären auf Grund des Absatzes 3 höhere Beiträge zu bezahlen, als an sich für das Dienstpflichtverhältnis zu entrichten wären, so trägt der Dienstverpflichtete höchstens den Anteil, den er bei gesetzlicher Versicherung aus dem Dienstpflichtverhältnis sonst zu bezahlen hätte. Den darüber hinausgehenden Betrag trägt der neue Arbeitgeber. Bei Personen, die in der Landwirtschaft für höchstens 6 Wochen dienstverpflichtet wurden, wird dem Versicherungsträger [Abs. 3, lit. a), b)] nur der Versicherungsbeitrag abgeführt, der sich aus dem Dienstpflichtverhältnisse ergibt.

(5) In den im Absatz 3, lit. c), erwähnten Fällen hat der neue Arbeitgeber dem bisherigen Arbeitgeber einen Betrag in der Höhe des Pensionsbeitrages abzuführen, der von dem Dienstpflichtigen im Zeitpunkt der Dienstverpflichtung gezahlt wurde. Der Dienstpflichtige ersetzt dem neuen Arbeitgeber die Hälfte dieses Pensionsbeitrages, höchstens jedoch den Betrag, der von ihm zu zahlen wäre, wenn er während der Dienstverpflichtung der Rentenversicherung unterläge.

(6) Die Bezieher von Renten aus der öffentlichrechtlichen Sozialversicherung und von Ruhe- und Versorgungsgenüssen aus öffentlichen Mitteln unterliegen für die Dauer der Dienstverpflichtung der Rentenversicherung nicht. Die Leistung von Arbeiten

telů pojištění; v tomto případě provede se pojištění v třídě (pensijním základě), v níž přikázán byl v době přikázání zařaden.

b) To platí obdobně pro pokračování v pojištění oněch přikázaných osob, které v době přikázání byly dobrovolně pojištěny nebo byly nezaměstnány a jejichž nároky z pojištění při počátku pracovního poměru založeného přikázáním ještě nezanikly.

c) Přikázaným, kteří ve svém dosavadním pracovním poměru (§ 9) byli vyňati z pojistné povinnosti veřejnoprávního sociálního pojištění, protože jim byly zaručeny normální (rovnocenné) zaopatřovací nároky, započte se doba přikázání pro nároky na odpočivné a zaopatřovací požitky jako doba zaměstnání v dosavadním pracovním místě. Tyto osoby zůstávají také v pracovním poměru založeném přikázáním vyňaty z pojistné povinnosti důchodového pojištění.

(4) Kdyby podle odstavce 3 se mělo platit pojistné nižší, než by se mělo zapraviti jediné za pracovní poměr založený přikázáním, hradí přikázaný nejvýše díl, který by měl jinak platiti v zákonitěm pojištění vyplývajícím z pracovního poměru založeného přikázáním. Zbývající obnos uhradí nový zaměstnavatel. U osob, které jsou přikázány v zemědělství na dobu nejvýše 6 týdnů, odvádí se nositeli pojištění [odst. 3, písm. a), b)] jen příspěvek, který vyplývá z pracovního poměru založeného přikázáním.

(5) V případech, uvedených v odstavci 3, písm. c), odvádí nový zaměstnavatel dosavadnímu zaměstnavateli částku ve výši pensijního příspěvku, který přikázanými osobami byl placen v době přikázání. Přikázaný hradí pak novému zaměstnavateli polovinu tohoto pensijního příspěvku, nejvýše však částku, kterou by platil, kdyby podléhal po dobu přikázání důchodovému pojištění.

(6) Poživatelé důchodů z veřejnoprávního sociálního pojištění a poživatelé odpočivných a zaopatřovacích platů z veřejných prostředků nepodléhají po dobu přikázání důchodovému pojištění. Vykonávání prací podle tohoto nařízení nemá vlivu na požívání důchodu ze

gemäß dieser Verordnung hat keinen Einfluß auf den Bezug einer Rente aus der Sozialversicherung und den Bezug von Ruhe- und Versorgungsgentnissen.

§ 13.

(1) Das Dienstpflichtverhältnis endet mit Ablauf der Dienstverpflichtungszeit. Vor ihrem Ablauf kann das Dienstpflichtverhältnis nur in Ausnahmefällen mit Zustimmung des für den Wohn- oder Aufenthaltsort zuständigen Arbeitsamtes (Abgabearbeitsamt) gelöst werden (Entpflichtung). Das Arbeitsamt des Dienstortes (Aufnahmearbeitsamt) ist vorher zu hören.

(2) Das Recht des neuen Arbeitgebers, das Dienstpflichtverhältnis fristlos zu lösen, bleibt unberührt; der Arbeitgeber hat jedoch dem Aufnahmearbeitsamt die Lösung mitzuteilen.

(3) Bei Beendigung des Dienstpflichtverhältnisses hat der Arbeitgeber dem Dienstpflichtigen die Rückkehr in das frühere Beschäftigungsverhältnis so rechtzeitig zu ermöglichen, daß er spätestens mit Ablauf der Dienstleistung am früheren Wohn- oder Aufenthaltsort eintrifft. Bis zum Ablauf der Dienstverpflichtungszeit ist das Arbeitsamt zu gewähren.

(4) Ist der Dienstleistungsort vom Wohn- oder Aufenthaltsort mehr als 6 km entfernt, so trägt die Rückreisekosten der Betrieb, für den die Arbeiten geleistet wurden. Beruht die vorzeitige Lösung des Dienstpflichtverhältnisses auf einem Verschulden des Dienstpflichtigen, so hat er die Rückreisekosten selbst zu tragen. Bei vorzeitiger Entpflichtung hat das für den Dienstort zuständige Arbeitsamt (Aufnahmearbeitsamt) den früheren Arbeitgeber und das Arbeitsamt, das die Dienstverpflichtung aussprach (Abgabearbeitsamt), von der Rückkehr des Dienstpflichtigen zu verständigen.

II. Abschnitt.

Dienstverpflichtung in das übrige Reichsgebiet.

§ 14.

Die arbeitsfähigen Bewohner des Protektorates können auch für Arbeiten im übrigen Reichsgebiet dienstverpflichtet werden.

sociálního pojištění a na používání odpočivných a zaopatřovacích požitků.

§ 13.

(1) Pracovní poměr založený příkazáním končí uplynutím doby příkazání. Před jejím uplynutím může býti pracovní poměr založený příkazáním rozváznán jen ve výjimečných případech (zproštění) se souhlasem úřadu práce příslušného podle bydliště nebo místa pobytu (odevzdávající úřad práce). Před tím jest slyšeti úřad práce příslušný podle místa práce (přijímací úřad práce).

(2) Právo ke zrušení pracovního poměru bez výpovědi zůstává novému zaměstnavateli zachováno; zrušení jest však sděliti přijímacímu úřadu práce.

(3) Při skončení pracovního poměru založeného příkazáním má zaměstnavatel umožniti příkázanému návrat do dřívějšího pracovního poměru včas, aby se vrátil do dřívějšího bydliště nebo místa pobytu nejpozději s uplynutím doby, na kterou byl příkázán. Mzdu jest poskytnouti až do uplynutí doby příkazání.

(4) Je-li místo výkonu prací vzdáleno od bydliště nebo místa pobytu více než 6 km, hradí náklady zpáteční cesty zaměstnavatel, pro kterého byly konány práce. Došlo-li k předčasnému zrušení pracovního poměru založeného příkazáním z viny příkázaného, má hraditi náklady zpáteční cesty příkázaný sám. Při předčasném zproštění má úřad práce příslušný pro pracovní místo (přijímací úřad práce) vyrozuměti o návratu příkázaného dřívějšího zaměstnavatele a úřad práce, který vyslovil příkazání (odevzdávající úřad práce).

Část II.

Příkazování do ostatního území Říše.

§ 14.

Práce schopní obyvatelé Protektorátu mohou býti příkazáni také na práce v ostatním území Říše.

§ 15.

Bei der Dienstverpflichtung in das übrige Reichsgebiet sind die Bestimmungen der §§ 1, 2, 4, 6 bis 10 anzuwenden.

§ 16.

Ist ein Dienstpflichtiger unmittelbar vor der Dienstverpflichtung für den Fall der Krankheit bei einem Träger der öffentlich-rechtlichen Versicherung versichert gewesen, so ruhen die Mitgliedschaft bei diesem Träger und die sich daraus ergebenden Rechte und Pflichten für die Dauer der Dienstverpflichtung.

§ 17.

Die Lohn- und Arbeitsbedingungen sowie die Ansprüche auf sonstige Bezüge, auf Gestellung der Arbeitsausrüstung und die Erstattung der von einem Arbeitsamt des Protektorates ausgelegten Fahrkosten und Zehrgelder bleiben einer besonderen Regelung vorbehalten.

III. Abschnitt.

Familien- und Sonderhilfe für Dienstverpflichtete und ihnen gleichgestellte Personen.

§ 18.

(1) Den Dienstverpflichteten und gleichgestellten Personen kann nach den Vorschriften der Reg. Vdg. Slg. Nr. 237/1941 vom Arbeitsamt Familienhilfe gewährt werden, wenn sie infolge der Dienstleistung von ihren Angehörigen, denen sie auf Grund einer rechtlichen oder sittlichen Pflicht Unterhalt zu gewähren haben, getrennt leben müssen.

(2) Als Gleichgestellte gelten Personen, die zwar nicht dienstverpflichtet worden sind, aber einen Arbeitsplatz angetreten haben oder antreten, an dem ihr Verbleiben nach dem Gutachten des Arbeitsamtes aus staatspolitischen Gründen so wichtig ist, daß einem Arbeitsplatzwechsel nicht zugestimmt werden könnte.

§ 19.

(1) Wenn es zur Sicherung der wirtschaftlichen Lage des Dienstverpflichteten oder Gleichgestellten erforderlich ist, insbesondere wenn die Erfüllung gesetzlicher oder vertraglicher Verpflichtungen aus der Zeit vor der

§ 15.

Při prikázování do ostatního území říše jest použití ustanovení §§ 1, 2, 4, 6 až 10.

§ 16.

Byl-li prikázáný pojištěn bezprostředně před prikázáním pro případ nemoci u některého nositele veřejnoprávního pojištění, odpovídají po dobu prikázání členství u tohoto nositele a z něho vyplývající práva a povinnosti.

§ 17.

Mzdové a pracovní podmínky, jakož i nároky na poskytnutí jiných požitků, pracovní výstroje a náhrady cestovného a stravného, vynaloženého protektorátním úřadem práce, budou upraveny zvlášť.

Část III.

Rodinná a zvláštní výpomoc pro prikázané a osoby jim na roveň postavené.

§ 18.

(1) Osobám prikázaným a jim na roveň postaveným může úřad práce poskytnouti podle předpisů vl. nař. č. 237/1941 Sb. rodinnou výpomoc, musí-li žít v důsledku prikázání odděleně od svých rodinných příslušníků, jimž mají podle právní nebo mravní povinnosti poskytovat výživu.

(2) Za osoby na roveň postavené se považují osoby, které sice nebyly prikázány, avšak nastoupily nebo nastupují pracovní místo, na němž setrvati jest podle dobrodání úřadu práce z důvodů státně politických tak důležité, že by nemohl býti dán souhlas k výměně pracovního místa.

§ 19.

(1) Je-li k zajištění hospodářské úrovně osoby prikázané nebo na roveň postavené toho zapotřebí, zejména vyžaduje-li to splnění zákonných nebo smluvních povinností z doby před prikázáním nebo před přijetím pracov-

Dienstverpflichtung oder der Arbeitsaufnahme es nötig machen, kann das Arbeitsamt eine Sonderhilfe gewähren.

(2) Verpflichtungen dieser Art werden nur berücksichtigt, soweit sie der bisherigen wirtschaftlichen Lage des Dienstverpflichteten oder Gleichgestellten angemessen waren und von ihm infolge der Dienstleistung nicht mehr erfüllt werden können. Gesetzliche Verpflichtungen können berücksichtigt werden, auch wenn sie erst nach der Aufnahme der Dienstleistung entstanden sind.

§ 20.

Die Sonderhilfe darf nicht höher sein als der Unterschied zwischen dem alten und neuen Arbeitseinkommen (brutto), falls das neue Arbeitseinkommen (brutto) die Höhe des früheren nicht erreicht.

§ 21.

(1) Der Antrag auf Sonderhilfe ist von dem Dienstverpflichteten oder Gleichgestellten oder von seinen dazu ermächtigten Angehörigen bei dem Arbeitsamt zu stellen, in dessen Bezirk er vor der Dienstleistung oder vor der Arbeitsaufnahme seinen Wohnort oder gewöhnlichen Aufenthalt hat.

(2) Die Arbeitgeber sind verpflichtet, die im Verfahren der Sonderhilfe erforderlichen Angaben über das Arbeitsverhältnis zu bescheinigen, soweit nicht diese Verpflichtung einer besonderen Regelung gemäß § 17 vorbehalten ist.

(3) Das Arbeitsamt entscheidet über die Gewährung, Berechnung und Auszahlung der Sonderhilfe.

(4) Gegen die Entscheidung des Arbeitsamtes ist Beschwerde zulässig. Die Beschwerdefrist beträgt 15 Tage und beginnt mit dem Tage nach der Bekanntgabe der Entscheidung an den Antragsteller. Die Beschwerde ist beim Arbeitsamt einzulegen. Über die Beschwerde entscheidet, soweit ihr das Arbeitsamt nicht stattgibt, das Ministerium für Wirtschaft und Arbeit endgültig.

§ 22.

Die Sonderhilfe wird vom Sondervermögen für Arbeitslosenhilfe, das nach § 13 der Regierungsverordnung vom 19. März 1940, Slg. Nr. 101, über die Gewährung einer Arbeitslosenhilfe errichtet wurde, getragen. Das gleiche gilt gemäß § 1 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 237/1941 für die Familienhilfe.

ního místa, může úřad práce poskytnouti zvláštní výpomoc.

(2) K povinnostem tohoto druhu se přihlíží jen tehdy, odpovídaly-li dosavadní hospodářské úrovni osoby přikázané nebo na roveň postavené a nemůže-li je tato osoba v důsledku přikázání dále plnit. K zákonným povinnostem se přihlíží také tehdy, vznikly-li teprve po přikázání.

§ 20.

Zvláštní výpomoc nesmí převyšovat rozdíl mezi dřívějším a pozdějším pracovním důchodem (hrubým), nedosahuje-li nový pracovní důchod (hrubý) výše dřívějšího důchodu.

§ 21.

(1) Žádost o zvláštní výpomoc má přikázaný nebo jemu na roveň postavený nebo jeho příslušník k tomu zmocněný podati u úřadu práce, v jehož obvodu má před přikázáním nebo před přijetím pracovního místa bydliště nebo pobyt.

(2) Zaměstnavatelé jsou povinni v řízení o poskytnutí zvláštní výpomoci ověřiti potřebné údaje o pracovním poměru, pokud tato povinnost není vyhrazena zvláštní úpravě podle § 17.

(3) O poskytování, výpočtu a výplatě zvláštní výpomoci rozhoduje úřad práce.

(4) Z rozhodnutí úřadu práce lze se odvolati. Odvolací lhůta činí 15 dní a počíná dnem po oznámení rozhodnutí žadateli. Odvolání jest podati u úřadu práce. O odvolání rozhoduje, pokud mu úřad práce nevyhoví, ministerstvo hospodářství a práce s konečnou platností.

§ 22.

Zvláštní výpomoc se uhrazuje z účelového jmění pro podpory v nezaměstnanosti, jež bylo zřízeno podle § 13 vládního nařízení ze dne 19. března 1940, č. 101 Sb., o podporách v nezaměstnanosti. Totéž platí podle § 1 vl. nař. č. 237/1941 Sb. pro rodinnou výpomoc.

IV. Abschnitt.

Beschränkung des Arbeitsplatzwechsels.

§ 23.

(1) Ein Arbeits(Lehr)verhältnis darf nur mit Zustimmung des Arbeitsamtes eingegangen und gekündigt werden. Die Zustimmung zur Einstellung gilt als erteilt, wenn vom zuständigen Arbeitsamt ein Zuweisungsschein ausgestellt worden ist.

(2) Eine ohne vorherige Zustimmung des Arbeitsamtes erfolgte Einstellung oder Kündigung ist rechtsunwirksam. Das Arbeitsamt kann in besonderen Fällen seine Zustimmung nachträglich erteilen (genehmigen); handelt es sich dabei um eine Kündigungsgenehmigung, so wirkt diese nicht über den Zeitpunkt zurück, an dem der Antrag beim Arbeitsamt eingegangen ist.

§ 24.

(1) Einer Zustimmung nach § 23, Abs. 1, bedarf es nicht bei Einstellung von

a) nicht ständig beschäftigten Arbeitnehmern, deren Beschäftigung üblicherweise für weniger als 7 aufeinanderfolgende Kalendertage abgeschlossen ist,

b) Hilfsarbeitern, die bei dringenden landwirtschaftlichen Arbeiten nicht über vier Wochen hinaus ununterbrochen beschäftigt werden,

c) Arbeitsbuchpflichtigen, die zur Beseitigung eines Notstandes eingestellt werden (z. B. zur Beseitigung der Folgen einer Naturkatastrophe), wenn der Notstand vom Arbeitsamt als solcher anerkannt wird.

(2) Einer Zustimmung nach § 23, Abs. 1, bedarf es bei der Kündigung des Arbeits(Lehr)verhältnisses nicht:

a) wenn nach den geltenden Rechtsvorschriften das Arbeits(Lehr)verhältnis in zwingenden Fällen ohne Einhaltung einer Kündigungsfrist gelöst werden kann (z. B. § 1158, Abs. 2, und § 1162 des allg. bürgerl. Gesetzbuches, §§ 82, 82a, 99a und 101 der Gewerbeordnung, § 30, Abs. 2, §§ 32 bis 34 des Privatangestelltengesetzes, § 202 des Allg. Berggesetzes, §§ 28 bis 31 des Güterbeamtengesetzes, § 14 des Gesetzes Slg. Nr. 189/1936 über das Arbeitsverhältnis der Redakteure, §§ 8, 11 bis 13 des Gesetzes Slg. Nr. 82/1920 betreffend die Regelung der Rechtsverhältnisse der Hausbesorger, § 15 in Verbindung mit § 25 der Regierungsverord-

Část IV.

Omezení výměny pracovního místa.

§ 23.

(1) Pracovní (učební) poměr může být sjednán a vypověděn jen se souhlasem úřadu práce. Vydal-li příslušný úřad práce pracovní poukázku, má se za to, že souhlas k přijetí byl dán.

(2) Přijetí nebo vypovědění bez předchozího souhlasu úřadu práce jest právně neúčinným. Úřad práce může ve zvláštních případech udělit souhlas dodatečně; jde-li při tom o schválení výpovědi, působí výpověď tak, jako by byla dána v den, kdy došel návrh úřadu práce.

§ 24.

(1) Souhlasu podle § 23, odst. 1 není třeba při přijímání

a) nestálých zaměstnanců, jejichž pracovní poměr se obvykle uzavírá na méně než 7 kalendářních dnů po sobě jdoucích,

b) výpomocných dělníků, zaměstnaných při nálehavých zemědělských pracích nikoli déle než čtyři týdny nepřetržitě,

c) osob povinných mít pracovní knížku, které byly přijaty k odstranění stavu nouze, (na př. k odstranění následků přírodní katastrofy), byl-li takový stav uznán úřadem práce za stav nouze.

(2) Souhlasu podle § 23, odst. 1 není třeba při výpovědi pracovního (učební) poměru:

a) může-li být podle platných právních předpisů pracovní (učební) poměr rozvázán v nálehavých případech bez dodržení výpovědní lhůty (na př. §§ 1158, odst. 2 a 1162 obč. zákoníka, §§ 82, 82a, 99a a 101 živn. řádu, § 30, odst. 2, §§ 32 až 34 zákona o soukromých zaměstnancích, § 202 zákona horního, §§ 28 až 31 zák. o statkových úřednících, § 14 zákona č. 189/1936 Sb. o právních poměrech redaktorů, §§ 8, 11 až 13 zákona č. 82/1920 Sb., kterým se upravují právní poměry domovníků, § 15 v souvislosti s § 25 vládního nařízení č. 379/1938 Sb. o úpravě některých osobních poměrů ve veřejné správě, §§ 37 a 38 zák.

nung Slg. Nr. 379/1938 über die Regelung gewisser Personalverhältnisse in der öffentlichen Verwaltung, §§ 37 und 38 des Eisenbahnregiebaugesetzes R. G. Bl. Nr. 156/1902, §§ 27 und 28 der Gesindeordnung für Böhmen, § 28 der Gesindeordnung für Prag, §§ 27 und 28 der Gesindeordnung für Mähren, §§ 18, lit. i), 27 und 28 der Gesindeordnung für Schlesien),

b) wenn die völlige oder teilweise Stilllegung des Betriebes oder die Massenentlassung behördlich angeordnet oder vom Arbeitsamt genehmigt ist,

c) bei landwirtschaftlichen Betrieben für die Kleinlandwirte oder Arbeitskräfte, die berufsmäßig nicht zur Landwirtschaft gehören, sondern nur vorübergehend bei dringenden Arbeiten aushilfsweise beschäftigt sind.

§ 25.

Wird ein Arbeits(Lehr)verhältnis gelöst, so hat sich der Arbeitnehmer unverzüglich persönlich bei dem für seinen Wohn- oder bisherigen Beschäftigungsort zuständigen Arbeitsamt zu melden.

§ 26.

(1) Bei Entscheidungen über Anträge auf Zustimmung zur Einstellung oder Kündigung des Arbeits(Lehr)verhältnisses hat das Arbeitsamt

- a) die Erfordernisse des Arbeitseinsatzes,
- b) die Bedeutung der Aufgaben der beteiligten Betriebe und Wirtschaftszweige,
- c) die Leistungsfähigkeit der beteiligten Betriebe und
- d) die berufliche und soziale Entwicklung der Arbeitskräfte zu berücksichtigen.

(2) Die Zustimmung kann an bestimmte Bedingungen gemäß den vom Ministerium für Wirtschaft und Arbeit im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien erlassenen Richtlinien geknüpft werden.

(3) Durch die Zustimmung des Arbeitsamtes wird nicht über die Berechtigung der Kündigung entschieden.

§ 27.

(1) Die Zustimmung zur Einstellung erteilt das Arbeitsamt, in dessen Bezirk der Betrieb liegt, der die Einstellung beabsichtigt, im Einvernehmen mit dem Arbeitsamte, das für den Wohn- oder Aufenthaltsort der einzustellenden Person zuständig ist.

o režijních stavbách č. 156/1902 říš. zák., §§ 27 a 28 čeledního řádu pro Čechy, § 28 čeledního řádu pro Prahu, §§ 27 a 28 čeledního řádu pro Moravu, § 18, písm. i), §§ 27 a 28 čeledního řádu pro Slezsko),

b) bylo-li úplné nebo částečné zastavení provozu nebo hromadné propuštění úředně nařízeno nebo úřadem práce schváleno,

c) v zemědělských závodech u malozemědělců nebo u pracovních sil, které nejsou v zemědělství zaměstnány z povolání, nýbrž jen přechodně při nálehavých pracích na výpomoc.

§ 25.

Je-li pracovní (učební) poměr rozvázán, musí se zaměstnanec neprodleně hlásiti osobně u úřadu práce příslušného podle jeho bydliště nebo dosavadního pracovního místa.

§ 26.

(1) Při rozhodování o návrzích na udělení souhlasu k přijetí nebo vypovězení pracovního (učební) poměru má úřad práce přihlédnouti

- a) k požadavkům včleňování do práce,
- b) k významu úkolů zúčastněných závodů a hospodářských odvětví,
- c) k výkonnosti dotčených závodů a
- d) k odbornému a sociálnímu rozvoji pracovních sil.

(2) Souhlas může býti vázán na určité podmínky podle směrnic vydaných ministerstvem hospodářství a práce v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

(3) Udělením souhlasu úřadu práce není rozhodnuto o oprávněnosti vypovědi.

§ 27.

(1) Souhlas k přijetí zaměstnance (učně) uděluje úřad práce, v jehož obvodu jest závod, do něhož má býti pracovní síla přijata, v dohodě s úřadem práce příslušným podle bydliště nebo místa pobytu přijímané osoby.

(2) Die Zustimmung zur Kündigung des Arbeits(Lehr)verhältnisses erteilt das Arbeitsamt, in dessen Bezirk sich der Betrieb befindet.

(3) Bestehen Zweifel, ob eine Zustimmung zur Einstellung oder Kündigung eines Arbeitsverhältnisses erforderlich ist, so entscheidet das für den Sitz des Betriebes zuständige Arbeitsamt endgültig.

(4) Gegen die Entscheidung des Arbeitsamtes über die Kündigung eines Arbeitsverhältnisses kann binnen 15 Tagen vom Tage der Bekanntgabe der Entscheidung Beschwerde eingelegt werden. Die Beschwerde, die schriftlich bei dem zuständigen Arbeitsamt einzureichen ist, hat keine aufschiebende Wirkung. Das Arbeitsamt kann eine aufschiebende Wirkung in einzelnen, besonders rück-sichtswürdigen Fällen zuerkennen, insbesondere, wenn der betroffenen Person oder dem Arbeitgeber durch die Entscheidung ein schwer ersetzbarer Nachteil entstehen würde. Über die Beschwerde entscheidet das Ministerium für Wirtschaft und Arbeit endgültig.

§ 28.

(1) Als Betriebe im Sinne der §§ 23 bis 27 gelten private und öffentliche Betriebe und Behörden aller Art.

(2) Auf die Arbeitskräfte dieser Betriebe und Behörden finden die §§ 23 bis 27 nur insoweit Anwendung, als es sich um Arbeits(Lehr)verhältnisse handelt, die auf privatrechtlichem Vertrag beruhen.

V. Abschnitt.

Allgemeine und Schlußbestimmungen.

§ 29.

(1) Alle Behörden, öffentlichen und privaten Betriebe und die Träger der öffentlich-rechtlichen Sozialversicherung sind verpflichtet, bei der Durchführung dieser Verordnung mitzuwirken.

(2) Diese Mitwirkung kann sich auf den einzelnen Fall und auf allgemeine Erhebungen erstrecken.

§ 30.

Wegen eines Schadens, der einem Betriebe durch die Entscheidung des Arbeitsamtes auf Grund dieser Verordnung oder der Durchführungsbestimmungen entsteht, wird keine Entschädigung gewährt.

(2) Souhlas k výpovědi z pracovního (učební) poměru uděluje úřad práce, v jehož obvodu jest závod.

(3) Je-li pochybnost o tom, zda je souhlas nutným k přijetí nebo k výpovědi z pracovního poměru, rozhoduje s konečnou platností úřad práce příslušný podle sídla závodu.

(4) Z rozhodnutí úřadu práce o výpovědi z pracovního poměru lze se odvolati do 15 dnů od doručení výměru. Odvolání, jež jest podati písemně u příslušného úřadu práce, nemá odkladného účinku. Úřad práce může přiznati odkladný účinek v jednotlivých zvláštních zřetelech hodných případech, zejména utrpěla-li by dotčená osoba nebo zaměstnavatel rozhodnutím těžko nahraditelnou újmu. O odvolání rozhoduje ministerstvo hospodářství a práce s konečnou platností.

§ 28.

(1) Za závody podle §§ 23 až 27 se pokládají soukromé a veřejné podniky, jakož i úřady všeho druhu.

(2) Ustanovení §§ 23 až 27 se vztahují na pracovní síly v těchto závodech a úřadech, jen pokud jejich pracovní (učební) poměr spočívá na soukromoprávní smlouvě.

Část V.

Všeobecná a závěrečná ustanovení.

§ 29.

(1) Všechny úřady, veřejné a soukromé závody a nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

(2) Tato součinnost se může vztahovati na jednotlivý případ a na všeobecná šetření.

§ 30.

Za škodu, která vznikne závodu rozhodnutím úřadu práce podle tohoto nařízení nebo předpisů je provádějících, neposkytuje se odškodnění.

§ 31.

(1) Handlungen oder Unterlassungen entgegen den Vorschriften dieser Verordnung oder ihrer Durchführungsbestimmungen werden von den Bezirksbehörden mit einer Geldbuße bis zu K 100.000 oder mit Arrest bis zu sechs Monaten oder mit beiden Strafen zugleich bestraft. Wurde eine Geldbuße auferlegt, so ist für den Fall ihrer Uneinbringlichkeit zugleich eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens bis zu sechs Monaten zu verhängen.

§ 32.

(1) Das Arbeitsamt kann Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung mit einer Ordnungsstrafe bis zu 5000 K ahnden. Solange ein Ordnungsstrafverfahren schwebt, ruht ein eingeleitetes Verwaltungsstrafverfahren; wurde eine Ordnungsstrafe verhängt, ist die Strafverfolgung für eine und dieselbe Tat ausgeschlossen. Das Arbeitsamt setzt die zuständige Bezirksbehörde über das eingeleitete Ordnungsstrafverfahren und dessen Ausgang in Kenntnis.

(2) Auf das Ordnungsstrafverfahren finden die Bestimmungen der Regierungsverordnung vom 2. April 1942, Slg. Nr. 128, über das Ordnungsstrafverfahren der Arbeitsämter Anwendung.

(3) Die Bestimmungen des § 12, Abs. 2 und 3, und des § 13, Abs. 2 und 3, der Regierungsverordnung vom 10. Dezember 1941, Slg. Nr. 13 vom Jahre 1942, über die Sicherung der Lohn- und Gehaltsstabilität sowie der Arbeitsmoral in der geltenden Fassung finden sinngemäß Anwendung.

§ 33.

(1) Der Gemeindevorsteher hat Dienstverpflichtete, welche die ihnen gemäß § 3 zugewiesene Arbeit ohne berechtigten Grund verweigern, dem Arbeitsamt zu melden.

(2) Selbstversorger, die gemäß § 3 dienstverpflichtet wurden, verlieren den Anspruch auf Selbstversorgung, solange sie die ihnen zugewiesene Arbeit ohne berechtigten Grund verweigern. Die Bezirksbehörde beauftragt auf Grund der Mitteilung des Arbeitsamtes die Gemeinde, solche Personen während der Verpflichtung nur als Normalverbraucher anzuerkennen. Soweit solche Personen dem Haushalte von Deputatempfängern angehören, ist das auf sie entfallende Deputat und,

§ 31.

Jednání nebo opominutí proti předpisům tohoto nařízení nebo předpisům je provádějícím trestají okresní úřady peněžitou pokutou do 100.000 K nebo vězením do šesti měsíců nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena peněžitá pokuta, jest zároveň pro případ nedobytnosti uložiti náhradní trest vězení podle míry zavinění do šesti měsíců.

§ 32.

(1) Za činy trestné podle tohoto nařízení může úřad práce uložit pořádkovou pokutu až do 5.000 K. Po dobu, po kterou se provádí řízení o uložení pořádkové pokuty, zůstává v klidu zavedené trestní řízení správní; byla-li uložena pořádková pokuta, jest trestní stíhání pro týž čin vyloučeno. Úřad práce oznámí příslušnému okresnímu úřadu zavedené řízení o uložení pořádkové pokuty a jeho výsledek.

(2) Na řízení o uložení pořádkové pokuty vztahují se ustanovení vládního nařízení ze dne 2. dubna 1942, č. 128 Sb., o řízení o uložení pořádkové pokuty před úřady práce.

(3) Ustanovení § 12, odst. 2 a 3 a § 13, odst. 2 a 3 vládního nařízení ze dne 10. prosince 1941, č. 13 z roku 1942 Sb., o zajištění stability mezd a platů a pracovní morálky, v platném znění, jest použiti přiměřeně.

§ 33.

(1) Starosta obce má přikázané, kteří bez vážného důvodu odepřeli vykonávati práce jim podle § 3 přidělené, oznámiti úřadu práce.

(2) Samozásobitelé, kteří byli podle § 3 přikázáni, ztrácejí nárok na samozásobitelské dávky, odmítnou-li bez vážného důvodu práci jim přidělenou. Na základě oznámení úřadu práce uloží okresní úřad obci, aby takovou osobu posuzovala na dobu přikázání jako obyčejného spotřebitele. Pokud takové osoby náležejí k domácnosti deputátníka, nelze vydávati v naturálních deputát na ně připadající a, jde-li o jednoho z rodičů, jemuž jsou poskytovány deputáty pro ostatní členy ro-

falls es sich um einen Elternteil handelt, dem Deputat für Haushaltsmitglieder gewährt wird, auch das auf die Haushaltsmitglieder entfallende Deputat nicht in Naturalien zu leisten.

§ 34.

(1) Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Minister für Wirtschaft und Arbeit im Einvernehmen mit den Ministern des Innern, für Land- und Forstwirtschaft und der Finanzen durchgeführt.

(2) Mit dem Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung verlieren die Regierungsverordnungen vom 23. Jänner 1941, Slg. Nr. 46, und vom 18. Dezember 1941, Slg. Nr. 10 vom Jahre 1942, über Maßnahmen zur Lenkung der Arbeitskräfte ihre Gültigkeit.

(3) Die auf Grund der Reg. Vdg. Slg. Nr. 46/1941 erlassenen Kundmachungen bleiben in Kraft.

(4) Nähere Bestimmungen zur Durchführung dieser Verordnung erläßt der Minister für Wirtschaft und Arbeit.

Der Staatspräsident:

Dr. Hácha m. p.

Der Vorsitzende der Regierung:

Dr. Krejčí m. p.

Der Minister für Wirtschaft
und Arbeit:

Dr. Bertsch m. p.

Der Minister des Innern:

Bienert m. p.

Der Minister für Land- und Forst-
wirtschaft:

Hrubý m. p.

Der Finanzminister:

Dr. Kalfus m. p.

diny, ani deputát připadající na příslušníky rodiny.

§ 34.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr hospodářství a práce v dohodě s ministry vnitra, zemědělství a lesnictví a financí.

(2) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti vládní nařízení ze dne 23. ledna 1941, č. 46 Sb., a ze dne 18. prosince 1941, č. 10 z roku 1942 Sb., jimiž se činí některá opatření o řízení práce.

(3) Vyhlášky vydané podle vl. nař. č. 46/1941 Sb. zůstávají v platnosti.

(4) Ministr hospodářství a práce vydá bližší předpisy k provedení tohoto nařízení.

Státní president:

Dr. Hácha v. r.

Předseda vlády:

Dr. Krejčí v. r.

Ministr hospodářství
a práce:

Dr. Bertsch v. r.

Ministr vnitra:

Bienert v. r.

Ministr zemědělství
a lesnictví:

Hrubý v. r.

Ministr financí:

Dr. Kalfus v. r.